www.tamilarangam.net

வான்படைமீது புலிகளின் முதலாவது தாக்குதல்

அரசியல் தொடர்
அற்புதன் எழுதுவது

பொலிசார் எங்கே?

முல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சி, வவுனியா போன்ற பகுதிகளை உள்ளடக்கிய வன்னித் தளபதியாக மாத்தையாவே புலிகள் இயக்க நடவடிக்கைகளுக்கு பொறுப்பாக இருந்து வந்தார்.

05.08.84 அன்று ஒட்டிசுட்டான் பொலிஸ் நிலையம் மீது புலிகள் நடத்திய தாக்குதல் பற்றி முன்னர் கூறியிருந்தேன்.

அத்தாக்குதலும் மாத்தையாவின் வழிநடத்தலில்தான் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

அத்தாக்குதலையடுத்து முல்லைத்தீவு பொலிஸ் நிலையம் மீது தாக்குதல் நடத்த மாத்தையா திட்டமிட்டார்.

திட்டம் எல்லாம் வகுத்தாகி விட்டது. தாக்குதல் நடத்தும் அணிகளையும் ஒழுங்கு செய்து முடித்தாகி விட்டது.

தாக்குதல் நடத்துவதற்கு முன்னர் பொலிஸ் நிலையத்தை நோட்டமிட்டு வர ஒருவரை அனுப்பி வைத்தார் மாத்தையா.

நோட்டம் பார்க்கச் சென்றவருக்கு அதிர்ச்சி காத்திருந்தது.

பொலிஸ் நிலையம் வெறிச்சோடிப் போய்க் கிடந்தது. அங்கு பொலிஸார் யாருமே இருக்கவில்லை.

தாக்குதல் திட்டத்தை முன்கூட்டியே அறிந்தோ என்னவோ பொலிஸ் நிலையத்தை மூடிவிட்டு வாபஸாகியிருந்தனர் பொலிஸார்.

இன்னொரு முறை, தாக்குதல் ஒன்றுக்குப் பயன்படுத்த வாகனம் ஒன்று தேவையாக இருந்தது. வீதியில் காத்திருந்தனர். ஜீப் ஒன்று வந்தது. கை காட்டி நிறுத்தினார்கள்.

ஜீப்பை நிறுத்திய சாரதிக்கு விஷயம் விளங்கி விட்டது. சட்டென்று ஜீப்பைக் கிளப்பிக் கொண்டு பறந்து விட்டார். மாத்தையா உட்பட யாருமே அதனை எதிர்பார்க்கவில்லை.

இதனை ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், அக்கால கட்டத்தில் வாகனம் ஒன்றைக் கடத்துவதுகூட கடினமான காரியமாக இருந்தது.

இப்போது விமானத்தையே புலிகள் கடத்தக்கூடும் என்று நினைக்கும் அளவுக்குப் போராட்ட அனுபவங்கள் வளர்ந்திருக்கின்றன.

முல்லைத்தீவுப் பொலிஸ் நிலையத் தாக்குதல் முயற்சி தோல்வி அடைந்த பின்னர்தான் இராணுவ ரோந்து அணியினர் மீது குறி வைக்கப்பட்டது.

அத்தாக்குதல் குறித்து சென்ற வாரம் குறிப்பிட்டு விட்டேன்.

திலீபனுக்குப் பொறுப்பு

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திற்கான புலிகளின் பொறுப்பாளராகக் கிட்டு பொறுப்பேற்ற பின்னர் ஒரு பிரச்சனை எழுந்தது.

யாழ் மாவட்ட அரசியல் பொறுப்பாளராக யாரை நியமிப்பது என்பதுதான் பிரச்சனை.

யாழ்-பல்கலைக்கழக மாணவரான ரவிசேகர்தான் அரசியல் பொறுப்பாளர் பதவிக்குப் பொருத்தமானவர் என்று யாழ் மாவட்ட புலிகளில் ஒரு பகுதியினர் அபிப்பிராயம் கொண்டிருந்தனர்.

ஆனால் கிட்டுவுக்கு ரவிசேகர் மீது அவ்வளவாக நல்ல அபிப்பிராயம் கிடையாது.

எனவே ரவிசேகரை நியமிக்காமல் திலீபனை யாழ் மாவட்டத்திற்கான புலிகளது அரசியல் பிரிவு பொறுப்பாளராக நியமித்தார் கிட்டு.

திலீபனும் கிட்டுவோடு இந்திய அரசு வழங்கிய இராணுவப் பயிற்சிக்குச் சென்று விட்டுத் திரும்பியிருந்தார்.

ரவிசேகரை ஓரம் கட்டியது யாழ்-பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்த புலிகள் அமைப்பு உறுப்பினர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. எனவே - அவர்களில் சிலர் இயக்க நடவடிக்கைகளைக் கைவிட்டு ஒதுங்கி இருக்கத் தொடங்கினார்கள்.

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தில் மறுமலர்ச்சிக் கழகம் என்ற பெயரில் புலிகள் அமைப்பினர் செயற்பட்டு வந்தனர்.

மறுமலர்ச்சிக் கழகம் ஒரு பொதுவான அமைப்பு என்று கூறப்பட்டு வந்தபோதும், புலிகள் அமைப்பினரின் ஒரு பிரிவாகவே இயங்கி வந்தது.

தளிர் என்னும் சஞ்சிகை ஒன்றும் அந்த அமைப்பினால் வெளியிடப்பட்டு வந்தது. மறுமலர்ச்சிக் கழக செயற்பாட்டில் ரவிசேகரின் பங்கும் முக்கியமானதாக இருந்தது.

உண்மையில் ரவிசேகருடன் ஒப்பிடும் போது திலீபனுக்கு அந்தக் காலகட்டத்தில் பொறுப்பு வழங்கப்பட்டமை முறையல்ல என்ற கருத்தில் நியாயமில்லாமல் இல்லை.

எனினும், பின்னர் திலீபனின் செயற்பாடுகளும் புலிகள் அமைப்பின் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரை குறைசொல்ல முடியாததாகவே இருந்தது.

கிட்டுவின் தாக்குதல்

இந்த நேரத்தில் கிட்டுவின் சாகசங்கள் பற்றியும் குறிப்பிட்டே ஆக வேண்டும்.

யாழ்ப்பாணம் குருநகர் இராணுவ முகாமில் ஹெலிக்கொப்டர் வந்து இறங்கும் போது தாக்குதல் நடத்த வேண்டும் என்று திட்டமிட்டார் கிட்டு.

குருநகர் இராணுவ முகாமுக்குச் சமீபமாக மாடி வீடு ஒன்று இருந்தது. அங்கு நின்று பார்த்தால் இராணுவ முகாமின் ஹெலி இறங்கு தளம் தெரியும்.

அங்கிருந்து தாக்குதலை நடத்த வசதி என்று நினைத்தார் கிட்டு.

ஆர்.பி.ஜி ரக ரொக்கட் லோஞ்சர் ஆயுதங்களை இந்தியா இயக்கங்களுக்கு வழங்கியிருந்தது.

ஆர்.பி.ஜி ரக ரொக்கட் லோஞ்சர்கள் கனரக வாகனங்களை ஊடுருவிச் சென்று தாக்கக் கூடியவை. தோளில் வைத்துத்தான் இயக்க வேண்டும். (விமான எதிர்ப்பு ஏவுகணை அல்ல) தரைத் தாக்குதல்களுக்கே அனேகமாகப் பயன்படுத்தப்படும்.

ஹெலிக்கொப்டர் தாழப்பதிந்து இறங்கும் போதோ அல்லது தரையிறங்கி நிற்கும் போதோ ஆர்.பி.ஜி ரக ரொக்கட் லோஞ்சர்களால் தாக்க முடியும்.

மாடி வீட்டில் ஆர்.பி.ஜியுடன் கிட்டு காத்திருந்தார். ஹெலி வந்து இராணுவ முகாமுக்குள் தரையிறங்கியது.

கிட்டு ஆர்.பி.ஜியைக் குறிபார்த்து இயக்கினார். ரொக்கட் கிரனைட் பறந்து சென்றது. ஆனால் குறி தவறி விட்டது.

இலக்குத் தவறி ரொக்கட் கிரனைட் வெடித்தவுடன் இராணுவத்தினர் உஷாராகி விட்டனர்.

கிட்டு ஆர்.பி.ஜியுடன் மாடி வீட்டிலிருந்து தப்பி ஓடிவிட்டார். எங்கிருந்து தாக்குதல் நடத்தப்பட்டது என்பதை துல்லியமாக அறிந்து விரைந்து வந்தனர் இராணுவத்தினர். தாக்குதல் நடத்தியவர் அங்கு இல்லை. கண்ணில் பட்டவர்களை நையப்புடைத்தனர்.

கிட்டு நடத்திய தாக்குதல் தோல்வி அடைந்தபோதும் வான்படையினர் மீது புலிகள் நடத்திய முதலாவது தாக்குதல் முயற்சி அதுதான்.

வான்படையினர் மீதான தாக்குதல் முயற்சியை ஆரம்பித்து வைத்தவர் என்று கிட்டுவைச் சொல்ல முடியும்.

தேடுதல் தந்திரம்

1985ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் இராணுவத்தினர் தேடுதல் நடவடிக்கைகளுக்குப் புதிய தந்திரங்களைக் கையாள ஆரம்பித்தனர்.

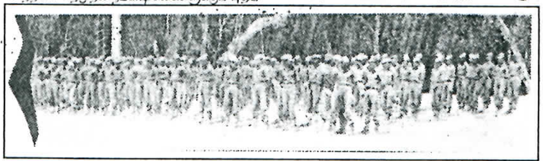

மினிபஸ்ஸில் வேட்டி, சட்டை அணிந்து, விபூதி, சந்தனம் இட்டுக் கொண்டு பயணிகள்போல சென்று கொண்டிருப்பார்கள்.

சந்தேகப்படும்படியான இளைஞர்களைக் கண்டால் மினிபஸ்ஸை நிறுத்தி ஏற்றிக் கொள்வார்கள். மினிபஸ்ஸில் வைத்தே சாத்துப்படி நடக்கும்.

ஒரு முறை ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப் உறுப்பினர் ஒருவரைத் தந்திரமாகத் தமது வாகனத்தில் ஏற்றிவிட்டனர்.

தனக்காக வாகனத்தை நிறுத்தி ஏற்றிக் கொண்டதால் வாகனத்திலிருப்பவர்கள் தமது இயக்கத்தினர்தான் என்று நினைத்துவிட்டார் அந்த உறுப்பினர். வாகனத்தில் இருந்த இராணுவ வீரர் ஒருவரை நோக்கி, "எப்படித் தோழர்?" என்று நலம் விசாரித்திருக்கிறார் அந்த உறுப்பினர்.

தோழர் என்ற பதத்தைப் பிரயோகித்ததை வைத்தே, மாட்டிக்கொண்டவர் ஏதோ ஒரு இயக்கப் போராளி என்று இராணுவத்தினருக்குப் புரிந்து விட்டது.

அந்த உறுப்பினருக்குப் பலத்த கவனிப்பு. அவரை வைத்தே வேறு சில உறுப்பினர்களுக்கும் வலை விசிப்பிடித்தனர்.

அதே நேரத்தில் கவச வாகனங்கள் சகிதம் சுற்றி வளைப்பு தேடுதல் நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டே வந்தன.

26.04.85 அன்று யாழ்ப்பாணம் பருத்தித்துறையில் உள்ள இன்பருட்டி என்னும் பகுதியில் இராணுவத்தினர் ரோந்து சென்று கொண்டிருந்தனர்.

அங்கு நிலக்கண்ணி வெடிகளைப் புதைத்துவிட்டுக் காத்திருந்த புலிகள் தாக்குதல் நடத்தினார்கள்.

11 இராணுவத்தினர் பலியானார்கள். இராணுவக் கவச வண்டி ஒன்றும் சேதமானது.

ஆத்திரம் அடைந்த இராணுவத்தினர் பருத்தித்துறை நகருக்குள் புகுந்து பொதுமக்களைத் தாக்கினார்கள். நகரில் இருந்த கடைகளுக்கும் தீ வைக்க முயன்றனர்.

நகருக்குள் மறைந்திருந்து புலிகள் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தனர். இராணுவத்தினரும் பதிலுக்குத் தாக்கினார்கள்.

அதில் ஒரு இராணுவ வீரர் கொல்லப்பட்டார் அல்லது காயமடைந்தார்.

கரவெட்டியில்

28.04.85 அன்று யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள கரவெட்டிப் பகுதியில் எட்டுக் கவச வாகனங்களில் இராணுவத்தினர் ரோந்து சென்று கொண்டிருந்தனர்.

ரோந்து அணியினர் கரவெட்டியில் உள்ள நவிண்டில் வீதியை வந்தடைந்தனர்.

அங்கு நிலக்கண்ணி வெடிகள் புலிகளால் புதைக்கப்பட்டிருந்தன. ரோந்து வாகனங்களில் ஒன்று நிலக்கண்ணி மீது ஏறியதும் வெடித்துத் தூக்கியெறியப்பட்டது:

அந்த வாகனத்திலிருந்த எட்டு இராணுவத்தினர் பலியானார்கள்.

ஏனைய வாகனங்களில் இருந்து குதித்த இராணுவத்தினர், வயலுக்குள் பதுங்கி நிலை எடுத்து தாக்க முற்பட்டனர்.

வயலுக்குள் முன்கூட்டியே பதுங்கி தயார் நிலையில் இருந்த புலிகள் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடத்தினார்கள்.

பின்புறம் இருந்து தாக்குதலை எதிர்பார்க்காத இராணுவத்தினரால் பதிலடி நடத்த முடியவில்லை. பத்து இராணுவ வீரர்கள் பலியானார்கள்.

மொத்தமாகப் 18 இராணுவத்தினர் அத்தாக்குதலில் பலியானார்கள். புலிகள் தரப்பில் உயிர்ச்சேதம் எதுவும் ஏற்படவில்லை.

இதேநாள் அன்று மற்றொரு சம்பவம். பருத்தித்துறைப் பொலிஸ் நிலையத்திற்கு அண்மையில் இராணுவத்தினர் ரோந்து சென்று கொண்டிருந்தனர்.

பொலிஸ் நிலையம் அருகில் இருந்தமையால் இராணுவத்தினர் வெகு அலட்சியமாக ரோந்து சென்று கொண்டிருந்தனர்.

மறைந்திருந்த இளைஞர்கள் கைக்குண்டுகளை எறிந்து தாக்குதல் நடத்தினார்கள். அதில் நான்கு இராணுவத்தினர் பலியானார்கள்.

ஒரே நாளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்த இரண்டு தாக்குதல்களும் அலைந்து திரிந்து தாக்கும் கெரில்லா யுத்த முறையில் புலிகள் தேர்ச்சி பெற்று வருவதை புலப்படுத்திக் கொண்டிருந்தன.

திருமலையில் தாக்குதல்

திருமலையிலும் கண்ணிவெடித் தாக்குதல் ஒன்று 26.04.85 அன்று நடத்தப்பட்டது.

இராணுவ ஜீப்வண்டி ஒன்றில் ரோந்து சென்ற இராணுவத்தினர் மீது கட்டைபறிச்சான் என்னும் இடத்தில் வைத்து நிலக்கண்ணி வெடித் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டது. ஒரு இராணுவ லெப்டினன்ட் உட்பட ஆறு அல்லது ஏழு இராணுவத்தினர் பலியானார்கள்.

அப்போது திருமலையில் புலிகளின் நடவடிக்கைகளுக்கு சந்தோஷம் மாஸ்டர், புலேந்தி அம்மான் ஆகியோர் பொறுப்பாக இருந்தனர்.

1985இல் வடக்கு-கிழக்குக்கு வெளியே ஒரு தாக்குதல் நடத்தத் திட்டமிட்டனர் புலிகள். ஆயத்தங்கள் துரிதமாக நடக்கத் தொடங்கின.

(தொடர்ந்து வரும்)

தொடராக நடந்த கெரில்லாத் தாக்குதல்கள்

45

அல்பிரட் துரையப்பா முதல் காமினி வரை

பெண் கடற்புலிகளின் கௌரவப் பிரச்சனை

தப்பிக்கொண்ட கப்பலுக்கு மீண்டும் குறி

கடற்புலிகளுக்கு இந்த மாதத்தில் மற்றொரு தோல்வி காங்கேசன்துறை துறைமுகத்தில் நேர்ந்திருக்கிறது.

10ம் திகதி அதிகாலை 12.55 மணிக்கு எடித்தாரா தரையிறக்கக் கப்பலை குறிவைத்து கடற்கரும்புலி அருள்ஜோதி என்றழைக்கப்படும் முத்துமோகன் சியாமளா நீருக்குள் இறங்கினார்.

இவர் அங்கையற்கண்ணி நீரடி நீச்சல் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்.

1994 ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 14ம் திகதி காங்கேசன்துறை துறைமுகத்தில் ஊடுருவி எடித்தாரா கட்டளைக் கப்பலை தாக்கிய கடற் கரும்புலிதான் அங்கையற்கண்ணி.

அவரது பெயரில் உருவானதே அங்கையற்கண்ணி நீரடி நீச்சல் பிரிவு.

ஜூலை 16-1995 அன்று புலிப்பாய்ச்சலின் ஒரு கட்டமாக காங்கேசன்துறை துறைமுகத்தில் நடந்த கடற்சமரில் கடற்கரும்புலிகளால் எடித்தாரா கட்டளைக் கப்பல் தாக்கி அழிக்கப்பட்டது.

அப்போது அங்கு தரித்து நின்ற தரையிறக்கக் கப்பல்மீது குறிவைத்து கரும்புலிகளின் மற்றொரு படகு நகர்ந்தபோதும் கடற்படையினர் அத்தாக்குதலை முறியடித்து விட்டனர். தரையிறக்கக் கப்பல் தப்பிக் கொண்டது. ஒரு பெண் கடற்கரும்புலி கப்டன் தமிழினி (சிவப்பிரகாசம் கனிமொழி- வல்வெட்டித் துறை) பலியானார். இன்னொரு பெண் கடற்கரும்புலி செவ்வானம் நீந்திக் கரை சேர்ந்தார்.

ஜூலை 16இல் தப்பிக்கொண்ட தரையிறக்கக் கப்பல்தான் செப்டம்பர் 10ம் திகதி குறிவைக்கப்பட்டது.

ஜூலை 16 கடற்சமரில் ஆண் கடற்கரும்புலிகள் இருவர் கட்டளைக் கப்பலுக்கும், பெண் கடற்கரும்புலிகள் இருவர் தரையிறக்கக் கப்பலுக்கும் தாக்குதல் நடத்த அனுப்பப்பட்டனர். ஆண் கடற்கரும்புலிகள் மட்டுமே பணியை முடித்தனர்.

ஜீலை.16ல் எடித்தாராவைத் தாக்கிய
கரும்புலிகளோடு பிரபாகரன்

எனவே-தமது அணியால் தவறவிடப்பட்ட தரையிறக்கக்கப்பலை மீண்டும் தமது அணிதான் தாக்கவேண்டும் என்று கடற்புலிகள் மகளிர் அணியினர் விரும்பினார்கள்.

ஏனெனில், அது அவர்களுக்கொரு கௌரவப்பிரச்சனை.

அதனால்-கடற்புலிகளின் மகளிர் அணியைச் சேர்ந்த அருள்ஜோதியை கரும் புலியாக அனுப்பத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

அதற்கு முன்னர் தரையிறக்கக் கப்பல் எங்கு தரித்து நிற்கிறது என்பதை கடற்புலிகளின் வேவுப்பிரிவு நீரடி நீச்சல் மூலம் மோப்பம் பிடித்து அறிந்துகொண்டது.

தரையில் உள்ள முகாம்களை தாக்குவதற்குமுன் வேவு பார்ப்பது போல, கடலில் தரித்துள்ள கப்பல்களை வேவு பார்ப்பதும் வழக்கம்.

கடற்புலிகளின் விசேட வேவுப் பொறுப்பாளர் மேஜர் மோகன், விசேட வேவுப் படையைச் சேர்ந்த கப்டன் ராம்குமார் ஆகியோர் முன்கூட்டியே வேவு பார்த்து விட்டனர்.

அருள்ஜோதியை கடலில் வழிகாட்டி அழைத்துச் சென்று, இலக்கை காட்டிவிட்டு திரும்புவதுதான் அவர்கள் இருவரது பணியுமாகும்.

நீரடி நீச்சல் மூலமாக மூவரும் தரையிறக்கக் கப்பலை நோக்கிச் சென்றபோது கடற்படையினரின் கப்பலில் இருந்த ராடர்கருவி காட்டிக் கொடுத்து விட்டது.

இந்த நேரத்தில் ஒரு தகவல். கடற்கரும்புலிகளது தொடர் தாக்குதல்களையடுத்து கடற்படையினர் சக்திமிக்க ராடர் கருவிகளை பெற்றுள்ளனர். முன்னர் கடற்படையினரிடம் இருந்த ராடர்கருவிகள் கடும் மழை பெய்யத் தொடங்கிவிட்டால் சூழலில் நடப்பதைச் சொல்லத் தெரியாதவையாகவே இருந்தன.

இப்போதுள்ள ராடர்கள் மழைக் காலத்தில் மட்டுமல்ல, நீருக்கடியில் நடக்கும் நடமாட்டங்களையும் கண்டறியக் கூடியவையாக இருக்கின்றன. ஆனால், ராடர் கருவியை கவனிப்பவர் தூங்கிவிட்டால் அவ்வளவுதான்.

ராடர்கள் மூலம் கடற்கரும்புலியையும், கடற்புலிகளின் வேவுப்படையினர் இருவரையும் கண்டுபிடித்து கடற்படையினர் தாக்குதல் நடத்தினார்கள். மூவருமே பலியானார்கள்.

கடற்படையினர் எந்நேரமும் விழிப்பாக இருக்க மாட்டார்கள் என்று புலிகள் போட்ட தப்புக் கணக்கே செப்டம்பர் 10ல் நடந்த தோல்விக்கு காரணமாகும்.

படையெடுப்புக்கான ஆயத்தமும், அதே நேரம் அதைத் தடுக்க புலிகளது தாக்குதல் உத்திகளும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் கடற்படையினர் விழிப்பாக இருக்க மாட்டார்கள் என்று புலிகள் நினைத்ததுதான் தவறான கணிப்பு.

இதேவேளை-தரையிறக்கக் கப்பலை தாக்கிவிட்டு ஒரு கடற்கரும்புலி உட்பட மூவர் பலியானதாக யாழ்ப்பாணத்தில் புலிகள் அறிவித்தும் விட்டார்கள்.

யுத்தத்தில் எந்தவொரு தரப்பும் தமது மக்களுக்கு உண்மையான தரவுகளை வழங்க முன்வருவதில்லை என்பதை புலிகளும் நிரூபித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

3.9.95 அன்று 'டோராவை' தாக்கும் முயற்சியில் இரண்டு கடற்கரும்புலிகள் பலியாகி இருந்தனர். அப்போதும் 'டோரா' தாக்கி மூழ்கடிப்பு என்றே புலிகள் அறிவித்திருந்தார்கள்.

யுத்தமுனையில் தமது தரப்புப்பற்றிய வெற்றிகளை மிகைப்படுத்திக் கூறுவதற்கு இரண்டு காரணங்கள் இருக்கின்றன.

ஒன்று, எதிரிக்கு உற்சாகம் கொடாமல் இருப்பது. இதன் ஒரு கட்டம்தான் தமது தரப்பில் பலியானோர் பற்றிய விபரங்களை குறைத்துக் கூறுவது. இந்த உத்தியை அரசாங்கம்தான் அடிக்கடி பிரயோகிக்கிறது.

இரண்டு, தமது மக்களிடம் தம்மைப் பலமானவர்கள் என்று காட்டுவது. இதன் ஒரு கட்டம்தான் தோல்விகளை மறைப்பது. இந்த உத்தியை அரசாங்கம் அடிக்கடியும், புலிகள் அவ்வப்போதும் பிரயோகித்து வருகின்றனர்.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்